EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 09 20
COM(2012) 527 final

2012/0253 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB siekiant padidinti bendro finansavimo iš Išorės sienų fondo normą tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- Priežastys ir tikslai

Dėl užsitęsusios finansų ir ekonomikos krizės nacionaliniams finansiniams ištekliams tenkanti našta vis didėja, nes valstybės narės mažina savo biudžetus. Šiomis aplinkybėmis kaip lėšų teikimo ekonomikai priemonę ypač svarbu užtikrinti sklandų programų, priimtų pagal keturis fondus, kurie įsteigti pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą (toliau – fondai), įgyvendinimą.

Tačiau programų įgyvendinimas dažnai yra sunkus uždavinys dėl likvidumo problemų, kurias sukėlė biudžeto suvaržymai, dėl kurių buvo dažnai radikaliai mažinamos išlaidos, todėl užsitęsusios krizės laikotarpiu problemų daugėjo. Būtent taip yra tose valstybėse narėse, kurios labiausiai nukentėjo nuo dabartinės krizės ir gavo finansinę paramą pagal programą iš Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės (EFSM), Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF) ar dvišales paskolas euro zonos šalims arba iš mokėjimų balanso priemonės ne euro zonos šalims. Iki šiol finansinės paramos pagal įvairius paramos mechanizmus paprašė šešios šalys, įskaitant Graikiją, kuri finansinę paramą taip pat gavo prieš EFSM sukūrimą per dvišales paskolas; jos su Komisija sutarė dėl makroekonominio koregavimo programos. Šios šešios šalys yra Vengrija, Rumunija, Latvija (pagal mokėjimų balanso priemonę), Portugalija, Graikija ir Airija (pagal EFSM, EFSF, dvišales paskolas). Reikėtų pažymėti, kad Vengrijos programa baigė galioti 2010 m., o Latvijos – 2012 m. pradžioje.

Užtikrinant, kad valstybė narės, kurios naudojasi finansinės paramos mechanizmu (arba bet kurios valstybės narės, kurios galbūt ateityje norėtų gauti tokią paramą), toliau įgyvendintų pagal fondus priimtas programas ir išmokėtų lėšas projektams, į šį pasiūlymą įtrauktos nuostatos, kurios leistų Komisijai padidinti šioms šalims taikomą bendro finansavimo normą laikotarpiu, per kurį jos naudojasi finansine parama, teikiama pagal vieną iš bet kokios finansavimo priemonės paramos mechanizmų. Tai valstybėms narėms suteiks papildomų finansinių išteklių ir palengvins tolesnį programų įgyvendinimą vietoje.

- **Bendrosios aplinkybės**

Nėra abejonių, kad gilėjanti finansų krizė kai kuriose valstybėse narėse turi didelį poveikį realiajai ekonomikai, be kitų dalykų, turint omenyje susikaupusios skolos dydį ir tai, kad norinčioms pasiskolinti vyriausybėms kyla sunkumų skolintis rinkoje tvariomis kainomis.

Komisija labai aktyviai teikė pasiūlymus, kaip kuo geriau reaguoti į dabartinę finansų krizę ir jos socialinius ir ekonominius padarinius. Šiais klausimais priimti trys pasiūlymai. Pirmuoju pasiūlymu peržiūrėtas Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo, siekiant padidinti Sąjungos paramos, kuri išmokama kaip tarpinė išmoka ir galutinio likučio išmoka, sumą iki 10 procentinių punktų viršijant esamas ribas (2011 m. gruodžio 13 d. Reglamentas (ES) Nr. 1311/2011). Antruoju pasiūlymu peržiūrėtas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai, siekiant padidinti fondo paramos normą iki 95 % regionuose, kurie atitinka konvergencijos tikslų reikalavimus, atokiausiuose regionuose ir mažosiose Egėjo jūros salose, ir iki 85 % kituose regionuose (2011 m. gruodžio 19 d. Reglamentas (ES) Nr. 1312/2011).

Trečiuoju pasiūlymu peržiūrėtas Reglamentas (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo, leidžiant didinti Sąjungos paramos, kuri išmokama kaip tarpinė išmoka ir galutinio likučio išmoka, sumą iki 10 procentinių punktų viršijant esamas ribas (2012 m. balandžio 19 d. Reglamentas (ES) Nr. 387/2012).

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Pagal 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo 16 straipsnį numatyta, kad Sąjungos bendro finansavimo norma remiamiems veiksmams iš esmės neviršija 50 %. 16 straipsnyje taip pat numatyta, kad ši Sąjungos bendro finansavimo norma gali būti padidinta iki 75 %, jeigu ta valstybė narė gauna Sanglaudos fondo finansavimą arba jeigu veiksmai skirti konkretiems prioritetams, nustatytiems strateginėse gairėse.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Pasiūlymas dera su kitais pasiūlymais ir iniciatyvomis, Europos Komisijos priimtais reaguojant į finansų krizę.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAI

- **Konsultacijos su suinteresuotomis šalimis**

Su išorės suinteresuotaisiais subjektais nebuvo konsultuojamasi.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio analizė**

Pasiūlymas leis Komisijai taikyti aukštesnę bendro finansavimo normą šalims, kurios naudojasi vienu iš paramos mechanizmų.

Papildomų biudžeto lėšų nereikia, nes metiniai nacionaliniai asignavimai, šalims skiriami iš fondų ir programų per 2007–2013 m. programavimo laikotarpį, nepasikeis.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Pasiūlymo santrauka**

Siūloma pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 574/2007/EB 16 straipsnį, kad Sąjungos bendro finansavimo normą, taikytiną valstybių narių Išorės sienų fondo programoms, būtų galima padidinti 20 procentinių punktų, jeigu tos valstybės narės naudojasi vienu iš paramos mechanizmų.

Kai tik priimamas sprendimas valstybei narei suteikti finansinę paramą pagal vieną iš paramos mechanizmų, tokia valstybė narė gali pateikti Komisijai arba metinės programos

projektą, arba peržiūrėtos metinės programos projektą, kuriame taikoma padidinta Sąjungos bendro finansavimo norma.

Kad turėtų teisę taikyti padidintą Sąjungos bendro finansavimo normą, valstybė narė metinės programos projekto arba peržiūrėtos metinės programos projekto teikimo metu turi naudotis vienu iš paramos mechanizmų. Tačiau kai tik veiksmai pagal specialiąją metinę programą pradedami bendrai finansuoti pagal padidintą Sąjungos bendro finansavimo normą, jie ir toliau taip finansuojami iki tos metinės programos tinkamumo finansuoti laikotarpio pabaigos, nepriklausomai nuo to, ar valstybė narė dar naudojasi vienu iš paramos mechanizmų.

- **Teisinis pagrindas**

Teisinis pagrindas – 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 574/2007/EB dėl Išorės sienų fondo 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą įsteigimo. Laikantis Komisijos ir valstybių narių pasidalijamojo valdymo principo, šiame sprendime pateikiamos programavimo proceso nuostatos ir programos projektų valdymo (įskaitant finansų valdymą), stebėsenos, finansų kontrolės ir vertinimo nuostatos.

- **Subsidiarumo principas**

Pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą, nes juo siekiama didesnę paramą iš fondų teikti tam tikroms valstybėms narėms, kurios patiria didelių sunkumų, visų pirma, kurios turi ekonominio augimo bei finansinio stabilumo problemų ir kurių deficito ir skolos būklė blogėja arba ekonomikos augimas lėtėja, o tai iš dalies parodo struktūrines vidaus problemas bei tarptautines ekonomines ir finansines sąlygas. Atsižvelgiant į tai, Europos Sąjungos lygmeniu būtina nustatyti laikiną mechanizmą, kuris Europos Sąjungai leistų bendro finansavimo lėšas skirti patvirtintoms išlaidoms pagal fondus padengti, taikant didesnę bendro finansavimo normą.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą:

Šis pasiūlymas iš tiesų yra proporcingas, nes juo iš esmės numatoma padidinti fondų paramą valstybėms narėms, kurios patiria sunkumų ar dėl išimtinių jų nekontroliuojamų aplinkybių joms gresia dideli sunkumai ir kurioms taikomos Tarybos reglamento (ES) Nr. 407/2010 (kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė (EFSM)) sąlygos, arba valstybėms narėms, kurios dėl tų pačių priežasčių gauna finansinę paramą iš Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF) ar Europos stabilumo mechanizmo (ESM), arba kurios patiria mokėjimų balanso sunkumų ar kurioms gresia dideli sunkumai ir kurioms taikomos Tarybos reglamento (EB) Nr. 332/2002 sąlygos. Jis taip pat taikomas Graikijai, kuri gavo finansinę paramą pagal ypatingą susitarimą, kuris sudarytas pagal Kreditorių susitarimą ir Euro zonos paskolos aktą, į kuriuos paramos mechanizmai neįtraukti.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė – sprendimas.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytų priežasčių.

Komisija išnagrinėjo teisinėje sistemoje numatytas veikimo galimybes ir mano, kad yra būtina, atsižvelgiant į ligšiolinę patirtį, siūlyti sprendimo pakeitimus. Šios peržiūros tikslas – toliau lengvinti veiksmų bendrą finansavimą ir taip paspartinti jų įgyvendinimą ir tokių investicijų poveikį realiajai ekonomikai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio įsipareigojimų asignavimams, nes juo nesiūloma keisti fondų didžiausių paramos sumų, numatytų metinėse programose 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu.

Iš pasiūlymo matyti, kad Europos Komisija nori padėti valstybėms narėms įveikti finansų krizę. Pakeitimais atitinkamoms valstybėms narėms bus užtikrintos lėšos, reikalingos projektams ir ekonomikos atsigavimui paremti.

2012/0253 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB siekiant padidinti bendro finansavimo iš Išorės sienų fondo normą tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 574/2007/EB[1] įsteigtas Išorės sienų fondas 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą ir jame numatytos skirtingos Sąjungos bendro finansavimo normos fondo remiamiems veiksmams;

(2) beprecedentė pasaulinė finansų krizė ir ekonomikos nuosmukis labai pakenkė ekonomikos augimui bei finansiniam stabilumui ir labai pablogino kelių valstybių narių finansinę, ekonominę ir socialinę padėtį. Kai kurios valstybės narės turi didelių sunkumų, visų pirma susijusių su finansiniu ir ekonominiu stabilumu, arba joms tokie sunkumai gresia; todėl blogėja jų deficito ir skolos būklė bei kyla grėsmė ekonomikos augimui, o tokią padėtį sunkina tarptautinės ekonominės ir finansinės sąlygos;

(3) nors jau imtasi svarbių priemonių neigiamiems krizės padariniams sušvelninti, finansų krizės poveikis realiajai ekonomikai, darbo rinkai ir plačiajai visuomenei vis dar didelis. Nacionaliniams finansiniams ištekliams tenkanti našta vis didėja ir nedelsiant turėtų būti imtasi tolesnių veiksmų jai mažinti maksimaliai ir geriausiai panaudojant Sąjungos lėšas;

(4) 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo[2] yra numatyta, kad Taryba suteiks vidutinės trukmės finansinę paramą euro neįsivedusiai valstybei narei, turinčiai mokėjimų balanso sunkumų, arba kilus didelei tokių sunkumų grėsmei;

---

[1] OL L 144, 2007 6 6, p. 22.
[2] OL L 53, 2002 2 23, p. 1.

(5) Tarybos sprendimu 2009/459/EB[3] tokia finansinė parama suteikta Rumunijai;

(6) 2010 m. gegužės 9 d. Taryba priėmė išsamų priemonių paketą, įskaitant a) Tarybos reglamentą, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė[4] ir kuris pagrįstas Sutarties 122 straipsnio 2 dalimi, ir b) įsteigė Europos finansinio stabilumo fondą, kad būtų galima teikti finansinę paramą euro zonos valstybėms narėms, turinčioms sunkumų, kuriuos sukėlė išimtinės euro zonos valstybių narių nekontroliuojamos aplinkybės, siekiant apsaugoti visos euro zonos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą;

(7) Airijai ir Portugalijai finansinė parama suteikta pagal Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę, remiantis atitinkamais Tarybos įgyvendinimo sprendimais Nr. 2011/77/ES[5] ir Nr. 2011/344/ES[6]. Jos taip pat gavo lėšų iš Europos finansinio stabilumo fondo;

(8) 2010 m. gegužės 8 d. dėl Graikijos sudarytas Kreditorių susitarimas ir Susitarimas dėl paskolos įsigaliojo 2010 m. gegužės 11 d. 2012 m. kovo 12 d. septyniolikos euro zonos valstybių narių finansų ministrai nutraukė šios pirmosios programos įgyvendinimą ir patvirtino antrąją finansinės paramos Graikijai programą. Nuspręsta šios antrosios programos finansine priemone pasirinkti Europos finansinio stabilumo fondą, kuris taip pat išmokėtų likusią sumą, kurią turėtų skirti euro zona pagal pirmąją programą;

(9) 2012 m. vasario 2 d. septyniolikos euro zonos valstybių narių finansų ministrai pasirašė Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį. Pagal tą sutartį, kuri buvo pasirašyta priėmus 2011 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą 2011/199/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 136 straipsnis, kiek tai susiję su stabilumo mechanizmu, taikytinu valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro[7], numatyta, kad 2012 m. viduryje įsigaliojęs Europos stabilumo mechanizmas taps pagrindine finansinės paramos teikimo priemone euro zonos valstybėms narėms. Todėl šiame sprendime taip pat turėtų būti atsižvelgta į Europos stabilumo mechanizmą;

(10) Europos Vadovų Taryba savo 2011 m. birželio 23 ir 24 d. išvadose palankiai įvertino Komisijos ketinimą didinti Graikijai skirtos paskolų programos ir Sąjungos fondų sąveiką bei parėmė pastangas didinti Graikijos gebėjimą panaudoti Sąjungos lėšas, kad būtų skatinamas ekonomikos augimas ir užimtumas, dėmesį sutelkiant į konkurencingumo didinimą ir darbo vietų kūrimą. Be to, ji palankiai įvertino ir parėmė tai, kad Komisija kartu su valstybėmis narėmis parengė išsamią techninės pagalbos Graikijai programą. Šiuo Sprendimo Nr. 574/2007/EB pakeitimu remiamos tokios pastangos didinti sąveiką;

(11) atsižvelgus į išimtines aplinkybes, Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir

---

3 OL L 150, 2009 6 13, p. 8. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2010/183/ES (OL L 83, 2010 3 30, p. 19).
4 OL L 118, 2010 5 12, p. 1.
5 OL L 30, 2011 2 4, p. 34.
6 OL L 159, 2011 6 17, p. 88.
7 OL L 91, 2011 4 6, p. 1.

Sanglaudos fondo, buvo iš dalies pakeistas Reglamentu (ES) Nr. 1311/2011, kad būtų leista padidinti struktūriniams fondams ir Sanglaudos fondui taikomą bendro finansavimo normą valstybėms narėms, kurios patiria didelių finansinio stabilumo sunkumų[8]. Panašaus požiūrio tų pačių valstybių narių atžvilgiu laikytasi Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (Reglamentas (ES) Nr. 1312/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1698/2005)[9] ir Europos žuvininkystės fondo (Reglamentas (ES) Nr. 387/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1198/2006)[10] atvejais. Tos valstybės narės taip pat turėtų būti remiamos pagal keturis fondus, įsteigtus 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą, t. y. Išorės sienų fondą, Europos grąžinimo fondą, Europos pabėgėlių fondą ir Europos fondą trečiųjų šalių piliečių integracijai (toliau – fondai);

(12) fondai yra pagrindinės priemonės, kuriomis siekiama padėti valstybėms narėms spręsti svarbius uždavinius migracijos, prieglobsčio ir išorės sienų srityse, kaip antai plėtoti išsamią Sąjungos imigracijos politiką, kad būtų sustiprintas Sąjungos konkurencingumas bei socialinė sanglauda ir bendros Europos prieglobsčio sistemos sukūrimas;

(13) siekiant lengviau gauti Europos Sąjungos lėšų valdymui migracijos, prieglobsčio ir išorės sienų srityse ir pagerinti lėšų prieinamumą valstybėms narėms, kad jos įgyvendintų savo metines programas pagal fondus, reikia laikinai ir nepažeidžiant 2014–2020 m. programavimo laikotarpio nuostatų padidinti Sąjungos bendro finansavimo pagal fondus normą suma, kuri dvidešimt procentinių punktų viršytų dabar taikomas bendro finansavimo normas valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų. Tai reiškia, kad fondų metinis nacionalinis asignavimas pagal pagrindinį aktą liktų nepakeistas, tačiau atitinkamai sumažėtų nacionalinė bendro finansavimo dalis. Reikės peržiūrėti vykdomas metines programas, kad būtų matyti pokyčiai pradėjus taikyti padidintą Sąjungos bendro finansavimo normą;

(14) bet kuri valstybė narė, norinti pasinaudoti padidinta bendro finansavimo norma, turėtų pateikti Komisijai raštišką pareiškimą kartu su savo metinės programos projektu arba peržiūrėtos metinės programos projektu. Pareiškime ta valstybė narė turėtų pateikti nuorodą į atitinkamą Tarybos sprendimą arba į bet kokį susijusį sprendimą, pagal kurį ji turi teisę pasinaudoti padidinta Sąjungos bendro finansavimo norma;

(15) beprecedentė krizė, turinti neigiamą poveikį tarptautinėms finansų rinkoms, ir ekonomikos nuosmukis gerokai pakenkė kelių valstybių narių finansiniam stabilumui. Reikia imtis skubių veiksmų, kad būtų neutralizuotas poveikis visai ekonomikai, todėl šis sprendimas turėtų įsigalioti kuo greičiau;

(16) todėl Sprendimas Nr. 2007/574/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas. Darant nuorodą į Sprendimo Nr. 2007/574/EB 16 straipsnį arba į jame nurodytą Sąjungos paramos procentinę dalį, tai turėtų būti suprantama kaip nuoroda į peržiūrėtą 16 straipsnį ir galbūt padidintą Sąjungos paramos procentinę dalį;

---

[8] OL L 337, 2011 12 20, p. 5.
[9] OL L 339, 2011 12 21, p. 1.
[10] OL L 129, 2012 5 16, p. 7.

(17) Islandijos ir Norvegijos atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, patenkančios į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo Nr. 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*[11] 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytas sritis;

(18) Šveicarijos atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, patenkančios į Tarybos sprendimo Nr. 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB dėl susitarimo sudarymo Europos bendrijos vardu[12] 3 straipsniu;

(19) Lichtenšteino atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės pasirašytame protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, patenkančios į Tarybos sprendimo Nr. 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2011/350/ES dėl protokolo sudarymo Europos Sąjungos vardu[13] 3 straipsniu;

(20) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtą Protokolą dėl Danijos pozicijos Danija nedalyvauja Tarybos darbe nustatant priemones pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinę dalį, išskyrus „priemon[es], nustatanč[ias] trečiąsias valstybes, kurių piliečiai, pereidami valstybių narių išorės sienas, turi pateikti vizą, arba priemon[es], susijus[ias] su vienoda vizų forma“. Šis sprendimas grindžiamas Šengeno *acquis*, ir, pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridėto prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, 4 straipsnį, per šešis mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos, pateiktos Šengeno *acquis* pagrindu pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo III dalies V antraštinės dalies nuostatas, patvirtinimo Taryboje Danija nusprendžia, ar ji įtrauks šį sprendimą į nacionalinę teisę;

(21) šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ir vėlesnį 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimą 2004/926/EB dėl Šengeno *acquis* dalių taikymo Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje. Todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(22) šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos

---

[11] OL L 176, 1999 7 10, p. 31.
[12] OL L 53, 2008 2 27, p. 1.
[13] OL L 160, 2011 6 18, p. 19.

prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas. Todėl Airija nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo Nr. 574/2007/EB 16 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Sąjungos parama remiamiems projektams pagal 4 straipsnį valstybėse narėse įgyvendinamų veiksmų atveju neviršija 50 % visų konkretaus veiksmo išlaidų.

Ši parama gali būti padidinta iki 75 % projektams, skirtiems konkretiems prioritetams, nustatytiems 20 straipsnyje nurodytose strateginėse gairėse.

Sąjungos parama didinama iki 75 % valstybėse narėse, kurios gauna Sanglaudos fondo finansavimą.

Sąjungos parama gali būti padidinta 20 procentinių punktų, jeigu atitinkama valstybė narė savo metinės programos projekto pateikimo pagal šio sprendimo 23 straipsnio 3 dalį arba peržiūrėtos metinės programos projekto pateikimo pagal Komisijos sprendimo Nr. 2008/456/EB* 23 straipsnį metu laikosi vienos iš šių sąlygų:

a) vidutinės trukmės finansinė parama jai teikiama pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 332/2002**;

b) finansinė parama jai teikiama pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010*** arba prieš įsigaliojant tam reglamentui finansinę paramą jai teikė kitos euro zonos valstybės narės;

c) finansinė parama jai teikiama pagal tarpvyriausybinį susitarimą, pasiektą steigiant Europos finansinio stabilumo fondą, arba Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį.

Atitinkama valstybė narė pateikia Komisijai raštišką pareiškimą kartu su savo metinės programos projektu arba peržiūrėtos metinės programos projektu ir patvirtina, kad laikosi vienos iš ketvirtos pastraipos a, b ar c punktuose nurodytų sąlygų.

Projektas ir toliau gali būti bendrai finansuojamas taikant padidintą normą nepriklausomai nuo to, ar susijusios metinės programos įgyvendinimo laikotarpiu vis dar laikomasi vienos iš ketvirtos pastraipos a, b ar c punktuose nurodytų sąlygų.

_____

* OL L 167, 2008 6 27, p. 1.

** OL L 53, 2002 2 23, p. 1.

*** OL L 118, 2010 5 12, p. 1.“

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*